ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1986

Vyhlásené: 14.06.1986 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

43

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 3. februára 1986
o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Jemenskou ľudovou demokratickou republikou

Dňa 23. marca 1984 bol v Prahe podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Jemenskou ľudovou demokratickou republikou.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident Československej socialistickej republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Adene 18. apríla 1985.

Dohovor nadobudol platnosť na základe svojho článku 54 dňom 18. mája 1985.

České znenie dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Jemenskou ľudovou demokratickou republikou

Československá socialistická republika a Jemenská ľudová demokratická republika, vedené spoločným cieľom udržiavať, posilňovať a prehlbovať vzájomné vzťahy v duchu priateľstva a spolupráce, na základe rešpektovania zvrchovanosti, rovnosti a nezasahovania do vnútorných vecí, prajúc si upraviť svoje konzulárne styky a vymedziť práva, výsady a imunity svojich konzulárnych úradov a členov konzulárnych úradov a zabezpečiť ochranu svojich záujmov a záujmov svojich občanov, rozhodli sa uzavrieť tento dohovor a dohodli sa takto:

HLAVA I

Článok 1

Definície

Na účely tohto dohovoru majú nasledujúce výrazy tento význam:

a) „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;

b) „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;

c) „vedúci konzulárneho úradu“ je osoba poverená vysielajúcim štátom, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkciou;

d) „konzulárny úradník“ je každá osoba včítane vedúceho konzulárneho úradu poverená výkonom konzulárnych funkcií;

e) „konzulárny zamestnanec“ je každá osoba zamestnaná v administratívnych alebo technických službách konzulárneho úradu;

f) „člen služobného personálu“ je každá osoba zamestnaná v domácich službách konzulárneho úradu;

g) „členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu;

h) „členovia konzulárneho personálu“ sú konzulárni úradníci okrem vedúceho konzulárneho úradu, konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu;

i) „člen súkromného personálu“ je osoba zamestnaná výlučne v súkromných službách člena konzulárneho úradu;

j) „rodinní príslušníci“ sú manžel, deti a rodičia člena konzulárneho úradu, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti;

k) „konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov a pozemky k nim patriace používané výlučne na účely konzulárneho úradu bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom, včítane rezidencie vedúceho konzulárneho úradu;

l) „konzulárne archívy“ sú všetky listiny, dokumenty, korešpondencia, knihy, pečate, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi a kódmi, kartotékami a ktoroukoľvek časťou zariadenia určenou na ich ochranu a uloženie;

m) „úradná korešpondencia“ je všetka korešpondencia vzťahujúca sa na konzulárny úrad a na jeho funkcie;

n) „loď vysielajúceho štátu“ je každá loď plávajúca pod vlajkou vysielajúceho štátu s výnimkou vojnových lodí;

o) „lietadlo vysielajúceho štátu“ je každé lietadlo, ktoré má príslušnosť vysielajúceho štátu, ktoré je registrované v tomto štáte v súlade s jeho zákonmi a predpismi a ktoré nesie jeho označenie, s výnimkou vojenských lietadiel.

HLAVA II
Konzulárne styky všeobecne

Článok 2
Zriadenie konzulárneho úradu

1. Každá zmluvná strana môže so súhlasom prijímajúceho štátu zriadiť na jeho území konzulárny úrad.
2. Sídlo konzulárneho úradu, jeho klasifikácia a konzulárny obvod sú určované vysielajúcim štátom a podliehajú schváleniu prijímajúceho štátu.
3. Dodatočné zmeny sídla konzulárneho úradu, jeho klasifikácie alebo konzulárneho obvodu môže urobiť vysielajúci štát iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
4. Predchádzajúci výslovný súhlas prijímajúceho štátu je potrebný aj na zriadenie úradovne tvoriacej časť konzulárneho úradu, umiestnenej mimo sídla tohto úradu.

Článok 3
Občianstvo konzulárnych úradníkov

Konzulárnym úradníkom môže byť iba občan vysielajúceho štátu, ktorý na území prijímajúceho štátu nemá trvalý pobyt.

Článok 4
Vymenúvania a prijatia vedúcich konzulárnych úradov

1. Vedúcich konzulárnych úradov vymenúva vysielajúci štát a na výkon ich funkcií prijíma prijímajúci štát.
2. Pri zachovaní ustanovení tohto dohovoru sa formality vymenúvania vedúcich konzulárnych úradov spravujú zákonmi, predpismi a zvyklosťami vysielajúceho štátu, formality ich prijatia sa spravujú zákonmi, predpismi a zvyklosťami prijímajúceho štátu.

Článok 5
Konzulský patent

1. Vysielajúci štát musí vedúceho konzulárneho úradu vybaviť dokladom vo forme patentu alebo obchodného dokumentu vyhotoveného pre každé vymenovanie osobitne, ktorý osvedčuje jeho funkciu a v ktorom je spravidla uvedené jeho plné meno, kategória a trieda, konzulárny obvod a sídlo konzulárneho úradu.
2. Vysielajúci štát zašle patent alebo obdobný dokument diplomatickou alebo inou vhodnou cestou vláde štátu, na území ktorého má vedúci konzulárneho úradu vykonávať svoje funkcie.

Článok 6
Exequatur

1. Vedúci konzulárneho úradu sa prijíma na výkon svojich funkcií na základe privolenia prijímajúceho štátu nazývaného exequatur, nech je už forma privolenia akákoľvek.
2. Štát, ktorý odmieta poskytnúť exequatur, nie je povinný oznámiť vysielajúcemu štátu dôvody svojho odmietnutia.

Článok 7
Dočasné prijatie vedúceho konzulárneho úradu

Po doručení exequatur môže byť vedúci konzulárneho úradu prijatý na výkon svojich funkcií dočasne. V tom prípade sa budú používať ustanovenia tohto dohovoru.

Článok 8

Upovedomenie orgánov konzulárneho obvodu

Len čo je vedúci konzulárneho úradu prijatý, hoci len dočasne, na výkon svojich funkcií, prijímajúci štát o tom bez meškania upovedomí príslušné orgány konzulárneho obvodu. Zabezpečí takisto vykonanie potrebných opatrení, aby vedúci konzulárneho úradu mohol vykonávať povinnosti vyplývajúce z jeho úradu a požívať výhody vyplývajúce z ustanovení tohto dohovoru.

Článok 9

Dočasný výkon funkcie vedúceho konzulárneho úradu

1. V prípade, že vedúci konzulárneho úradu nemôže vykonávať svoje funkcie alebo že miesto vedúceho konzulárneho úradu je dočasne uprázdnené, môže dočasný vedúci úradu dočasne konať ako vedúci konzulárneho úradu. Vysielajúci štát môže funkciou dočasného vedúceho konzulárneho úradu poveriť konzulárneho úradníka tohto úradu alebo iného konzulárneho úradu alebo člena diplomatického personálu diplomatickej misie.
2. Meno dočasného vedúceho konzulárneho úradu treba vopred oznámiť prijímajúcemu štátu diplomatickou cestou.
3. Dočasnému vedúcemu konzulárneho úradu sa poskytujú výhody, výsady a imunity, aké požíva podľa tohto dohovoru vedúci konzulárneho úradu.
4. Ak je za okolností uvedených v odseku 1 tohto článku člen diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte poverený vysielajúcim štátom funkciou dočasného vedúceho úradu, bude, pokiaľ prijímajúci štát proti tomu nevznesie námietky, aj naďalej požívať diplomatické výsady a imunity.

Článok 10

Oznámenie prijímajúcemu štátu o vymenovaní, príchode a odchode

1. Ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu alebo orgánu určenému týmto ministerstvom sa bude oznamovať:
   a) vymenovanie členov konzulárneho úradu, ich príchod po vymenovaní na konzulárny úrad, ich definitívny odchod alebo skončenie ich funkcií a všetky iné zmeny, ktoré majú vplyv na ich štatus a ktoré môžu nastať v priebehu ich služby na konzulárnom úrade;
   b) príchod a definitívny odchod rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu a tam, kde to prichádza do úvahy, prípady, keď sa osoba stane alebo prestane byť takým rodinným príslušníkom;
   c) príchod a definitívny odchod členov súkromného personálu a tam, kde to prichádza do úvahy, skončenie ich služby;
   d) zamestnanie a prepustenie osôb, ktoré majú pobyt v prijímajúcom štáte, pokiaľ ide o členov konzulárneho úradu alebo členov súkromného personálu požívajúcich výsady a imunity.
2. Príchod a konečný odchod sa bude, pokiaľ možno, takisto oznamovať vopred.

Článok 11

Dokument vydaný konzulárnemu úradníkovi prijímajúcim štátom

Príslušné orgány prijímajúceho štátu vydajú konzulárnemu úradníkovi dokument, ktorý osvedčuje jeho právo vykonávať konzulárne funkcie na území prijímajúceho štátu.

Článok 12

Osoby vyhlásené za non grata

1. Prijímajúci štát môže kedykoľvek oznámiť vysielajúcemu štátu, že konzulárny úradník je persona non grata alebo že ktorýkoľvek iný člen konzulárneho personálu je neprijateľný. V takom prípade vysielajúci štát podľa okolností takú osobu buď odvolá, alebo ukončí jej funkcie na konzulárnom úrade.

2. Ak vysielajúci štát odmietne alebo opomenie v primeranom čase splniť svoje povinnosti podľa odseku 1 tohto článku, môže prijímajúci štát podľa povahy prípadu buď odvolať exequatur príslušnej osoby, alebo ju prestať považovať za člena konzulárneho personálu.
3. Osoba vymenovaná do funkcie člena konzulárneho úradu môže byť vyhlásená za neprijateľnú skôr, ako príde na územie prijímajúceho štátu alebo, ak už je na jeho území, skôr ako sa ujme svojich funkcií na konzulárnom úrade. V každom takom prípade vezme vysielajúci štát vymenovanie späť.
4. V prípadoch uvedených v odsekoch 1 a 3 tohto článku nie je prijímajúci štát povinný oznámiť vysielajúcemu štátu dôvody svojho rozhodnutia.

Článok 13

Skončenie funkcií člena konzulárneho úradu

Funkcie člena konzulárneho úradu sa končia okrem iného:

a) oznámením vysielajúceho štátu prijímajúcemu štátu, že sa funkcie člena konzulárneho úradu skončili;
b) odvolaním exequatur;
c) oznámením prijímajúceho štátu vysielajúcemu štátu, že prijímajúci štát ho prestal považovať za člena konzulárneho personálu.

HLAVA III

Konzulárna právomoc a konzulárne funkcie

Článok 14

Základné konzulárne funkcie

Konzulárne funkcie spočívajú najmä:

a) v chránení práv a záujmov vysielajúceho štátu a jeho občanov i právnických osôb v prijímajúcom štáte;
b) v podpore rozvoja obchodných, hospodárskych, kultúrnych, vedeckých a turistických stykov medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom a v inom rozvíjaní priateľských stykov medzi nimi;
c) v zisťovaní stavu a vývoja obchodného, hospodárskeho, kultúrneho a vedeckého života a života v oblasti turistiky prijímajúceho štátu všetkými zákonnými prostriedkami a v podávaní správ o tom vláde vysielajúceho štátu a informácií zainteresovaným osobám.

Článok 15

Výkon konzulárnych funkcií

1. Konzulárny úradník je oprávnený vykonávať v konzulárnom obvode v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu konzulárne funkcie uvedené v tomto dohovore.
2. Konzulárny úradník môže so súhlasom prijímajúceho štátu vykonávať konzulárne funkcie aj mimo konzulárneho obvodu.

Článok 16

Spojenie s orgánmi prijímajúceho štátu

Konzulárni úradníci sa môžu pri výkone svojich funkcií obracať na:

a) príslušné miestne orgány svojho konzulárneho obvodu;
b) príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu, pokiaľ to dovoľujú zákony, predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu alebo príslušné medzinárodné zmluvy.

Článok 17

Registrácia občanov vysielajúceho štátu

Konzulárny úradník môže registrovať občanov vysielajúceho štátu, ktorí majú trvalý alebo prechodný pobyt v jeho konzulárnom obvode.

Článok 18

Vydávanie pasov a víz

1. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu vydávať, predlžovať, meniť, zrušovať, odoberať alebo zadržiavať cestovné doklady občanov vysielajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník je oprávnený vydávať príslušné víza osobám, ktoré si prajú cestovať do vysielajúceho štátu, a predlžovať alebo zrušovať ich platnosť.

Článok 19

Notárske funkcie

1. V rozsahu ustanovenom zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu je konzulárny úradník oprávnený vykonávať na konzulárnom úrade, v byte občana vysielajúceho štátu, na palube lietadla alebo lode vysielajúceho štátu tieto funkcie:
   a) prijímať, spisovať a overovať vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu a zmluvy medzi nimi;
   b) spisovať, osvedčovať a prijímať do úschovy závety a iné listiny a vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu;
   c) overovať podpisy poverených úradníkov úradov vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu a overovať kópie, výpisy a preklady;
   d) overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu;
   e) overovať osvedčenia pôvodu a obchodné účty tovaru vyvážaného z prijímajúceho štátu rovnako ako iné dokumenty;
   f) overovať podpisy, pečiatky a dokumenty vydané príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu na ich použitie vo vysielajúcom štáte;
   g) prijímať do úschovy doklady, listiny, peniaze a cennosti, ktoré patria občanom vysielajúceho štátu alebo sú im určené.
2. Listiny a dokumenty uvedené v odseku 1 tohto článku majú rovnakú platnosť a dôkaznú moc v prijímajúcom štáte, ako listiny a dokumenty overené príslušným orgánom tohto štátu, ak nie sú v rozpore so zákonmi a predpismi tohto štátu.

Článok 20

Funkcie vo veciach osobného stavu

1. V rozsahu ustanovenom právnymi predpismi vysielajúceho štátu je konzulárny úradník oprávnený:
   a) uzavierať manželstvo medzi občanmi vysielajúceho štátu a vydávať o tom príslušné doklady;
   b) vyhotovovať rodné a úmrtné listy občanov vysielajúceho štátu a kópie týchto dokladov;
   c) prijímať vyhlásenia týkajúce sa rodinných pomerov občanov vysielajúceho štátu;
   d) prijímať žiadosti o vyhlásenie vo veciach štátneho občianstva občanov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú bez meškania a bezplatne na žiadosť zasielať konzulárnemu úradu odpisy a výpisy z matrík týkajúce sa občanov vysielajúceho štátu.

Článok 21

Funkcie v dedičských veciach

1. Príslušný orgán prijímajúceho štátu bez meškania upovedomí konzulárny úrad vysielajúceho štátu o úmrtí jeho občana na území prijímajúceho štátu a zašle mu úmrtný list a poskytne mu dostupné informácie o dedičoch, dedičstve a závete, len čo sú k dispozícii. Príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia konzulárny úrad vysielajúceho štátu, ak sa dozvedia, že občan vysielajúceho štátu zanechal majetok v treťom štáte.

2. Ak na území prijímajúceho štátu pripadne dedičstvo dedičovi alebo oprávnenému účastníkovi, ktorý je občanom vysielajúceho štátu, príslušné orgány prijímajúceho štátu o tom bez meškania upovedomia konzulárny úrad vysielajúceho štátu.
3. Príslušný orgán prijímajúceho štátu upovedomí konzulárny úrad vysielajúceho štátu o opatreniach prijatých na zabezpečenie a správu dedičstva zanechaného na území prijímajúceho štátu zomretým občanom vysielajúceho štátu. Konzulárny úradník môže priamo alebo prostredníctvom povereného zástupcu poskytnúť pomoc pri vykonávaní opatrení zabezpečujúcich práva občanov vysielajúceho štátu na dedičstvo včítane dohľadu nad prepravou cenných vecí, ktorá sa bude uskutočňovať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.
4. Ak sa dedičstvo prerokúva na území prijímajúceho štátu, vydajú sa hnuteľnosti alebo výťažok z predaja hnuteľností alebo nehnuteľností, ktoré pripadnú občanovi vysielajúceho štátu ako oprávnenému účastníkovi, dedičovi alebo odkazovníkovi, ktorý nemá v prijímajúcom štáte pobyt a konania sa nezúčastnil ani v ňom nebol zastúpený, konzulárnemu úradu vysielajúceho štátu na odovzdanie za podmienky, že:
   a) orgány prijímajúceho štátu dajú súhlas na prevod peňazí alebo vývoz majetku z tohto štátu do vysielajúceho štátu v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu a s prihliadnutím na zásadu vzájomnosti;
   b) všetky dedičské dlhy boli zaplatené alebo ich zaplatenie bolo zabezpečené v lehotách určených zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu;
   c) boli zaplatené poplatky a dane z dedičstva alebo ich zaplatenie bolo zabezpečené.
5. Ak občan vysielajúceho štátu zomrie počas svojho prechodného pobytu v prijímajúcom štáte, všetky jeho osobné veci a peniaze spolu s ich zoznamom budú po zaplatení jeho dlhov odovzdané konzulárnemu úradu, pokiaľ tomu nebránia zákony a predpisy prijímajúceho štátu.

Článok 22

Funkcie v opatrovníckych veciach

1. Konzulárny úradník môže v rozsahu ustanovenom zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu prevziať starostlivosť nad maloletým alebo iným občanom vysielajúceho štátu, ktorý nemá plnú spôsobilosť na právne úkony, najmä v prípadoch, keď sa u týchto osôb požaduje opatrovníctvo a poručníctvo.
2. Len čo sa orgány prijímajúceho štátu dozvedia o prípadoch, keď treba ustanoviť poručníka alebo opatrovníka občanovi vysielajúceho štátu, písomne to oznámia príslušnému konzulárnemu úradu.
3. V prípadoch, keď nie je zabezpečená správa majetku maloletých alebo iných osôb nemajúcich plnú spôsobilosť na právne úkony, môže konzulárny úradník požiadať príslušné orgány prijímajúceho štátu o vymenovanie správcu tohto majetku alebo o vykonanie príslušných opatrení.

Článok 23

Zastupovanie občanov vysielajúceho štátu pred súdmi a inými orgánmi prijímajúceho štátu

1. V súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu má konzulárny úradník právo zastupovať alebo robiť opatrenia na zabezpečenie vhodného zastúpenia občanov vysielajúceho štátu pred súdmi a inými orgánmi prijímajúceho štátu v prípadoch, keď vzhľadom na neprítomnosť alebo z iných dôvodov nie sú schopní ujať sa včas hájenia svojich práv a záujmov. To isté platí aj pre právnické osoby vysielajúceho štátu.
2. Zastupovanie podľa odseku 1 tohto článku sa končí, len čo zastupované osoby vymenujú svojho splnomocnenca alebo si samy zabezpečia hájenie svojich práv a záujmov.

Článok 24

Doručovanie súdnych a mimosúdnych písomností a súdnych dožiadaní

Konzulárni úradníci sú oprávnení doručovať súdne a mimosúdne písomnosti a vybavovať súdne dožiadania podľa platných medzinárodných zmlúv alebo - pokiaľ také zmluvy neexistujú - iným spôsobom, ktorý je v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 25

Funkcie týkajúce sa námornej a riečnej dopravy

1. Konzulárny úradník môže vo svojom konzulárnom obvode poskytnúť pomoc lodiam vysielajúceho štátu, ak sa nachádzajú vo vnútorných alebo pobrežných vodách prijímajúceho štátu. Orgány prijímajúceho štátu mu na žiadosť poskytnú nevyhnutnú pomoc.
2. Konzulárny úradník má právo na spojenie s kapitánom, členmi posádky a cestujúcimi na lodi. Môže vstúpiť na palubu lode, kontrolovať dokumenty, včítane tých, ktoré sa týkajú nákladu lode, cesty a miesta určenia a vyšetrovať udalosti, ku ktorým došlo na palube lode. Je oprávnený urobiť opatrenia vo veciach týkajúcich sa plavby, pokiaľ sú v súlade so zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu a nie sú v rozpore so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu.
3. Kapitán lode alebo člen posádky, ktorý ho zastupuje, má právo sa bez osobitného povolenia spojiť s konzulárnym úradníkom, ak konzulárny úrad má sídlo v príslušnom námornom prístave. Ak tu konzulárny úrad nemá sídlo, musí sa získať cestovné povolenie od príslušného orgánu prijímajúceho štátu.
4. Ak orgány prijímajúceho štátu majú v úmysle vykonať prehliadku, vyšetrovanie alebo donucovacie opatrenie na palube lodi vysielajúceho štátu, upovedomia konzulárneho úradníka vopred tak, aby mohol byť prítomný. Ak nemôže byť prítomný, musí sa mu zaslať podrobný protokol o vykonaní uvedených opatrení.
5. V prípade, že ide o neodkladné opatrenia alebo ak sa tieto opatrenia vykonávajú na žiadosť kapitána lode, musí byť o tom konzulárny úradník bez meškania informovaný.
6. Ustanovenia odsekov 4 a 5 tohto článku sa nepoužijú, ak ide o colnú, pohraničnú a zdravotnú kontrolu.
7. Ak loď vysielajúceho štátu stroskoce, uviazne, je vrhnutá na breh alebo je inak poškodená vo vnútorných alebo pobrežných vodách prijímajúceho štátu, príslušné orgány prijímajúceho štátu o tom bez meškania podajú správu konzulárnemu úradníkovi a oboznámia ho s tým, aké opatrenia sa urobili na záchranu a ochranu cestujúcich, posádky, nákladu a lode.
8. Konzulárny úradník môže požiadať príslušné orgány prijímajúceho štátu, aby urobili opatrenia na záchranu a ochranu cestujúcich, posádky, nákladu a lode. Ak dôjde k udalostiam uvedeným v odseku 7 tohto článku, príslušné orgány prijímajúceho štátu poskytnú konzulárnemu úradníkovi nevyhnutnú pomoc pri príprave a vykonaní príslušných opatrení.

Článok 26

Funkcie týkajúce sa civilnej leteckej dopravy

Ustanovenia článku 25 sa primerane použijú aj na civilné lietadlá vysielajúceho štátu, ak to nie je v rozpore so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 27

Iné konzulárne funkcie

Konzulárny úradník môže vykonávať iné konzulárne funkcie, ktoré sú mu zverené vysielajúcim štátom a ktoré nie sú ustanovené týmto dohovorom, ak s tým prijímajúci štát vopred súhlasí.

Článok 28

Konzulárne poplatky a dávky

1. Konzulárny úrad môže za konzulárne úkony vyberať na území prijímajúceho štátu poplatky a dávky ustanovené zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu.

2. Sumy vybrané vo forme poplatkov a dávok uvedených v odseku 1 tohto článku a potvrdenky o ich zaplatení sú oslobodené od všetkých daní a dávok v prijímajúcom štáte.

HLAVA IV

Výhody, výsady a imunity

Článok 29

Uľahčenie práce konzulárneho úradu a ochrana konzulárnych úradníkov

1. Prijímajúci štát plne uľahčí výkon funkcií konzulárneho úradu a konzulárnych úradníkov a urobí nevyhnutné opatrenia, aby mohli požívať výhody, výsady a imunity ustanovené týmto dohovorom.
2. Prijímajúci štát bude zaobchádzať s konzulárnymi úradníkmi s náležitou úctou a urobí všetky vhodné opatrenia, aby zabránil každému útoku proti ich osobe, slobode alebo dôstojnosti.

Článok 30

Používanie štátneho znaku a štátnej vlajky

1. Na budove konzulárneho úradu a jeho vchode môžu byť umiestnené štátny znak a názov vysielajúceho štátu v jazyku vysielajúceho štátu a prijímajúceho štátu.
2. Štátna vlajka vysielajúceho štátu môže byť vyvesená na budove konzulárneho úradu, na rezidencii vedúceho konzulárneho úradu a na jeho dopravných prostriedkoch, keď sa používajú na služobné účely.

Článok 31

Nadobúdanie do vlastníctva, najímanie a užívanie pozemkov a budov vysielajúcim štátom

1. Vysielajúci štát môže v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu nadobúdať do vlastníctva, najímať alebo užívať v akejkoľvek inej forme ustanovenej týmito zákonmi a predpismi pozemky, budovy alebo časti budov pre potreby konzulárneho úradu alebo pre ubytovanie členov konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu.
2. Prijímajúci štát poskytne vysielajúcemu štátu pri získavaní pozemkov a budov alebo častí budov na účely uvedené v odseku 1 všetku potrebnú pomoc.
3. Vysielajúci štát nie je zbavený povinnosti dodržiavať právne predpisy o výstavbe a územnom plánovaní alebo iné obmedzenia vzťahujúce sa na oblasť, v ktorej sa tieto pozemky, budovy alebo časti budov nachádzajú.

Článok 32

Nedotknuteľnosť konzulárnych miestností

1. Konzulárne miestnosti sú nedotknuteľné.
2. Orgány prijímajúceho štátu do nich nesmú vstúpiť, ledaže so súhlasom vedúceho konzulárneho úradu, vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu alebo osoby poverenej niektorým z nich.
3. Prijímajúci štát má osobitnú povinnosť podniknúť všetky primerané opatrenia na ochranu konzulárnych miestností proti každému napadnutiu alebo poškodeniu a aby sa zabránilo každému rušeniu pokoja konzulárneho úradu alebo ujme na jeho dôstojnosti.
4. Konzulárne miestnosti, ich zariadenie, majetok konzulárneho úradu a jeho dopravné prostriedky nepodliehajú žiadnej forme rekvizície na účely národnej obrany alebo verejnej potreby.

Článok 33

Daňové oslobodenie konzulárnych miestností a bytov členov konzulárneho úradu a hnuteľného majetku

1. Konzulárne miestnosti a byty členov konzulárneho úradu, ktorých je vysielajúci štát alebo ktorákoľvek osoba konajúca v jeho mene vlastníkom alebo nájomcom, sú oslobodené od

všetkých celoštátnych, oblastných alebo miestnych daní a poplatkov, s výnimkou poplatkov vyberaných za poskytovanie služieb.

2. Oslobodenie uvedené v odseku 1 tohto článku sa nevzťahuje na dane a poplatky, ktoré majú podľa zákona prijímajúceho štátu platiť osoby vstupujúce do zmluvného pomeru s vysielajúcim štátom alebo s osobou konajúcou v jeho mene.
3. Oslobodenie uvedené v odseku 1 tohto článku sa vzťahuje na hnuteľný majetok, ktorého vlastníkom je vysielajúci štát alebo ktorý sa nachádza v jeho užívaní a ktorý je určený na konzulárne účely.

Článok 34

Nedotknuteľnosť konzulárnych archívov a dokumentov

Konzulárne archívy a dokumenty sú vždy a všade nedotknuteľné.

Článok 35

Sloboda spojenia

1. Prijímajúci štát povolí a bude chrániť slobodu spojenia konzulárneho úradu na úradné účely. Pri spojení s vládou, diplomatickými misiami a ostatnými konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu, nech sú kdekoľvek, môže konzulárny úrad použiť všetky vhodné prostriedky, včítane diplomatických a konzulárnych kuriérov, diplomatických a konzulárnych batožín a kódovaných alebo šifrovaných správ. Rádiovú vysielajúcu stanicu však môže konzulárny úrad zriadiť a používať iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
2. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu a konzulárna batožina sú nedotknuteľné a nemôžu byť otvorené ani zadržané. Konzulárna batožina musí byť opatrená zreteľným vonkajším označením svojej povahy. Môže obsahovať iba úradnú korešpondenciu a predmety určené na úradnú potrebu.
3. Konzulárny kuriér musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou jeho štatus a počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu. Bez súhlasu prijímajúceho štátu nesmie byť ani občanom prijímajúceho štátu ani, pokiaľ nie je občanom vysielajúceho štátu, osobou s trvalým pobytom v prijímajúcom štáte. Pri výkone svojich funkcií požíva ochranu prijímajúceho štátu. Konzulárny kuriér požíva osobnú nedotknuteľnosť a nesmie byť žiadnym spôsobom uväznený alebo zadržaný.
4. Konzulárna batožina sa môže zveriť kapitánovi lode alebo civilného lietadla pristávajúceho na povolenom vstupnom mieste. Kapitán bude vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, nebude sa však považovať za konzulárneho kuriéra. Po prerokovaní s príslušnými miestnymi orgánmi môže konzulárny úrad poveriť jedného zo svojich členov, aby prevzal uvedenú batožinu priamo a voľne od kapitána lode alebo lietadla alebo mu ju odovzdal.

Článok 36

Spojenie a styk s občanmi vysielajúceho štátu

1. Aby sa uľahčil výkon konzulárnych funkcií týkajúcich sa občanov vysielajúceho štátu:
   a) konzulárni úradníci majú právo na spojenie s občanmi vysielajúceho štátu a na prístup k nim. Občania vysielajúceho štátu majú rovnaké právo, pokiaľ ide o spojenie s konzulárnymi úradníkmi vysielajúceho štátu a prístup k nim;
   b) príslušné orgány prijímajúceho štátu budú do troch dní informovať konzulárny úrad vysielajúceho štátu o prípadoch, keď bol v jeho konzulárnom obvode občan vysielajúceho štátu zatknutý, uväznený, daný do väzby alebo zadržaný iným spôsobom. Takisto každú správu, ktorú určila pre konzulárny úrad osoba, ktorá bola zatknutá, je vo väzení, vo väzbe alebo bola zadržaná, doručia uvedené orgány bez meškania. Tieto orgány musia bez meškania informovať osobu, ktorej sa to týka, o jej právach, ktoré má podľa tohto písmena;
   c) konzulárny úradník má právo, v lehote 7 dní odo dňa, keď o to požiada, navštíviť občana vysielajúceho štátu, ktorý je vo väzení, väzbe alebo je zadržaný, aby s ním mohol hovoriť, dopisovať si a zabezpečiť jeho právne zastúpenie. Má takisto právo navštíviť ktoréhokoľvek

občana vysielajúceho štátu, ktorý je vo väzení, vo väzbe alebo je zaistený v jeho obvode na základe rozsudku.

2. Práva uvedené v odseku 1 tohto článku budú vykonávané v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu, ale za predpokladu, že zákony a predpisy umožnia plné uskutočnenie cieľov, pre ktoré sa práva podľa tohto článku poskytli.

Článok 37

Sloboda pohybu

S výhradou zákonov a nariadení o oblastiach, do ktorých je prístup zakázaný alebo upravený z dôvodov štátnej bezpečnosti, zabezpečí prijímajúci štát všetkým členom konzulárneho úradu slobodu pohybu a cestovania na svojom území.

Článok 38

Nedotknuteľnosť konzulárnych úradníkov

Osoba konzulárneho úradníka a jeho súkromné obydlie sú nedotknuteľné. Konzulárny úradník nesmie byť žiadnym spôsobom zatknutý ani zadržaný.

Článok 39

Vyňatie konzulárnych úradníkov z jurisdikcie

1. Konzulárny úradník je vyňatý z trestnej jurisdikcie prijímajúceho štátu. Je takisto vyňatý z jeho občianskoprávnej a správnej jurisdikcie, s výnimkou prípadov, že ide

   a) o vecnú žalobu týkajúcu sa súkromnej nehnuteľnosti na území prijímajúceho štátu, ledaže ju konzulárny úradník vlastní v zastúpení vysielajúceho štátu na účely konzulárneho úradu;

   b) o žalobu týkajúcu sa dedičstva, v ktorom je konzulárny úradník ako súkromná osoba a nie v zastúpení vysielajúceho štátu, vykonávateľom poslednej vôle, správcom dedičstva, dedičom alebo odkazovníkom;

   c) o žalobu týkajúcu sa výkonu povolania alebo obchodnej činnosti, ktorú konzulárny úradník vykonáva v prijímajúcom štáte popri svojich úradných funkciách;

   d) o žalobu podanú treťou stranou týkajúcu sa škody vzniknutej v prijímajúcom štáte z nehody spôsobenej vozidlom, loďou alebo lietadlom.

2. Konzulárny úradník nepodlieha exekučným opatreniam, s výnimkou prípadov pod písmenami a), b), c) a d) odseku 1 tohto článku, ak sa také opatrenia môžu vykonať bez toho, žeby sa porušila nedotknuteľnosť jeho osoby a súkromného obydlia.

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa vzťahujú tiež na rodinných príslušníkov konzulárnych úradníkov, ak sú občanmi vysielajúceho štátu a nemajú v prijímajúcom štáte trvalý pobyt.

4. Vyňatie konzulárneho úradníka z jurisdikcie prijímajúceho štátu neznamená jeho vyňatie z jurisdikcie vysielajúceho štátu.

Článok 40

Vyňatie konzulárnych zamestnancov z jurisdikcie

1. Konzulárni zamestnanci nepodliehajú trestnej jurisdikcii prijímajúceho štátu. Občianskoprávnej a správnej jurisdikcii prijímajúceho štátu nepodliehajú, pokiaľ ide o výkon ich úradných funkcií.

2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa však nevzťahujú na občianskoprávne konanie:

   a) vyplývajúce zo zmluvy uzavretej konzulárnym zamestnancom, ktorú výslovne alebo zrejme nedojednal ako zástupca vysielajúceho štátu, alebo

   b) začaté treťou stranou v prípade škody vzniknutej v prijímajúcom štáte z nehody spôsobenej vozidlom, loďou alebo lietadlom.

Článok 41

Povinnosť podať svedectvo

1. Konzulárny úradník nie je povinný vypovedať ako svedok.
2. Konzulárni zamestnanci alebo členovia služobného personálu môžu byť vyzvaní, aby sa dostavili ako svedkovia počas súdneho alebo správneho konania. Konzulárny zamestnanec alebo člen služobného personálu nesmie s výnimkou prípadov uvedených v odseku 3 tohto článku odmietnuť podať svedectvo.
3. Konzulárni zamestnanci alebo členovia služobného personálu nemajú povinnosť podávať svedectvo týkajúce sa vecí spojených s výkonom ich funkcií alebo predkladať úradnú korešpondenciu a dokumenty týkajúce sa týchto vecí.

Článok 42

Vyňatie z registrácie cudzincov a povolenie na pobyt

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci sú vyňatí zo všetkých povinností uložených zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu týkajúcich sa registrácie cudzincov a povolenia na pobyt.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa však nevzťahuje na konzulárnych zamestnancov, ktorí nie sú stálymi zamestnancami vysielajúceho štátu alebo ktorí vykonávajú súkromné zárobkové povolanie v prijímajúcom štáte, a na ich rodinných príslušníkov.

Článok 43

Vyňatie zo sociálneho zabezpečenia

1. Pri zachovaní ustanovenia odseku 3 tohto článku sú členovia konzulárneho úradu, pokiaľ ide o služby, ktoré vykonávajú pre vysielajúci štát, a ich rodinní príslušníci vyňatí z ustanovení o sociálnom zabezpečení, ktoré platia v prijímajúcom štáte.
2. Vyňatie uvedené v odseku 1 tohto článku sa vzťahuje tiež na členov súkromného personálu, ktorí sú zamestnaní jedine u členov konzulárneho úradu, a to za podmienky:
   a) že nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalý pobyt;
   b) že sa na nich vzťahujú predpisy o sociálnom zabezpečení platné vo vysielajúcom alebo v treťom štáte.
3. Členovia konzulárneho úradu zamestnávajúci osoby, na ktoré sa nevzťahuje vyňatie uvedené v odseku 2 tohto článku, musia plniť povinnosti, ktoré ukladajú zamestnávateľom ustanovenia o sociálnom zabezpečení prijímajúceho štátu.
4. Vyňatie uvedené v odsekoch 1 a 2 tohto článku nevylučuje dobrovoľnú účasť na systéme sociálneho zabezpečenia prijímajúceho štátu za predpokladu, že účasť na ňom prijímajúci štát dovoľuje.

Článok 44

Oslobodenie od zdanenia

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci sú v prijímajúcom štáte oslobodení od všetkých daní a poplatkov, a to osobných alebo vecných, celoštátnych, oblastných alebo miestnych, s výnimkou:
   a) nepriamych daní, ktoré bývajú obvykle zahrnuté do ceny tovaru alebo služieb;
   b) daní a poplatkov zo súkromných nehnuteľností na území prijímajúceho štátu, s výhradou ustanovení článku 33;
   c) pozostalostných alebo dedičských poplatkov a poplatkov z prevodu majetku vyberaných prijímajúcim štátom s výhradou ustanovenia odseku b) článku 47;
   d) daní a poplatkov zo súkromného príjmu včítane výnosu z kapitálu, ktorý má svoj prameň v prijímajúcom štáte, a z majetkových daní vzťahujúcich sa na investície vložené do obchodných alebo finančných podnikov v prijímajúcom štáte;
   e) poplatkov vyberaných za poskytovanie osobitných služieb;

f) registračných, súdnych, listinných, hypotečných a kolkových poplatkov s výhradou ustanovení článku 33.

2. Členovia služobného personálu sú oslobodení od daní a poplatkov zo mzdy, ktorú dostávajú za svoje služby.

3. Členovia konzulárneho úradu, ktorí zamestnávajú osoby, ktorých mzdy alebo platy nie sú vyňaté z dane z príjmov v prijímajúcom štáte, musia plniť povinnosti, ktoré zákony a nariadenia tohto štátu ukladajú zamestnávateľom v súvislosti s vyberaním dane z príjmov.

Článok 45

Oslobodenie od colných dávok a prehliadky

1. Prijímajúci štát bude v zhode so svojimi zákonmi a predpismi povolovať dovoz a poskytovať oslobodenie od všetkých colných dávok, daní a s tým súvisiacich poplatkov, okrem poplatkov za skladovanie, prepravu a podobné služby:

   a) pri predmetoch určených pre úradnú potrebu konzulárneho úradu;

   b) pri predmetoch určených pre osobnú potrebu konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov. Predmety určené pre spotrebu nesmú presiahnuť množstvo potrebné pre priamu spotrebu príslušných osôb.

2. Konzulárni zamestnanci budú požívať výsady a oslobodenia uvedené v odseku 1 písm. b) tohto článku, pokiaľ ide o predmety dovezené v čase ich prvého nástupu na úrad.

3. Osobitná batožina sprevádzajúca konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov je oslobodená od prehliadky. Môže byť prehliadnutá iba v prípade, že sú vážne dôvody domnievať sa, že obsahuje iné predmety než uvedené v odseku 1 písm. b) tohto článku alebo predmety, ktorých dovoz alebo vývoz je zakázaný zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu alebo na ktoré sa vzťahujú jeho zákony a predpisy o karanténe. Uvedená prehliadka sa musí vykonať v prítomnosti konzulárneho úradníka alebo jeho rodinného príslušníka.

Článok 46

Oslobodenie od osobných služieb a povinností

Prijímajúci štát oslobodí členov konzulárneho úradu a ich rodinných príslušníkov od všetkých osobných služieb, všetkých verejných služieb každého druhu a od vojenských povinností, ako sú rekvizície, vojenské kontribúcie a ubytovanie vojska.

Článok 47

Majetok člena konzulárneho úradu alebo jeho rodinného príslušníka

Prijímajúci štát v prípade smrti člena konzulárneho úradu alebo jeho rodinného príslušníka:

a) povolí vývoz hnuteľného majetku zomretého s výnimkou majetku, ktorý bol získaný v prijímajúcom štáte a ktorého vývoz bol zakázaný v čase jeho smrti;

b) nebude vyberať celoštátne, oblastné alebo miestne pozostalostné alebo dedičské poplatky a poplatky z prevodu majetku, pokiaľ ide o hnuteľný majetok, ktorý bol na území prijímajúceho štátu iba v dôsledku pobytu zomretého v tomto štáte ako člena konzulárneho úradu alebo rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu.

Článok 48

Osobitné ustanovenia o výhodách, výsadách a imunitách

1. Ustanovenia tohto dohovoru o výhodách, výsadách a imunitách sa nevzťahujú na konzulárneho zamestnanca alebo člena služobného personálu, ktorý je členom prijímajúceho štátu alebo občanom vysielajúceho štátu majúcim trvalý pobyt v prijímajúcom štáte alebo občanom tretieho štátu.

2. Rodinní príslušníci konzulárneho zamestnanca alebo člena služobného personálu, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo vysielajúceho štátu majúcimi trvalý pobyt v prijímajúcom štáte alebo občanmi tretieho štátu alebo nevykonávajú súkromné zárobkové povolanie, požívajú výsady a imunity, ktoré sa poskytujú podľa tohto dohovoru konzulárnemu zamestnancovi alebo členovi služobného personálu.

3. Prijímajúci štát bude vykonávať svoju jurisdikciu nad osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2 tohto článku tak, aby nezasahoval do výkonu funkcií konzulárneho úradu.

Článok 49

Vzdanie sa výsad a imunít

1. Vysielajúci štát sa môže pri členoch konzulárneho úradu vzdať ktorejkoľvek výsady a imunity uvedenej v tomto dohovore. Vzdanie sa musí byť výslovné a s výnimkou ustanovenia odseku 2 tohto článku musí sa oznámiť prijímajúcemu štátu písomne.
2. Ak člen konzulárneho úradu začne konanie vo veci, v ktorej by požíval vyňatie z jurisdikcie súdnych a správnych orgánov podľa článku 39 odseku 1 alebo článku 40 odseku 1, nemôže sa dovolávať vyňatia z jurisdikcie, pokiaľ ide o žaloby navzájom súvisiace s hlavnou žalobou.
3. Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie v občianskoprávnych alebo správnych veciach neznamená vzdať sa tým aj imunity, pokiaľ ide o výkon rozsudku, ktorej je potrebné vzdať sa osobitne.

Článok 50

Poistenie proti škodám spôsobeným tretím osobám

Dopravné prostriedky, ktorých vlastníkom je vysielajúci štát alebo ktoré sa používajú na výkon konzulárnych funkcií alebo ktorých je vlastníkom člen konzulárneho úradu alebo jeho rodinní príslušníci, budú v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu poistené proti škodám spôsobeným tretím osobám.

HLAVA V

Záverečné ustanovenia

Článok 51

Zachovávanie zákonov a predpisov prijímajúceho štátu

1. Bez ujmy na výsadách a imunitách všetkých osôb požívajúcich také výsady a imunity je ich povinnosťou dbať na zákony a predpisy prijímajúceho štátu. Majú takisto povinnosť nevmiešavať sa do vnútorných vecí prijímajúceho štátu.
2. Prijímajúci štát zabezpečí ochranu konzulárnych miestností. Konzulárne miestnosti sa môžu užívať výlučne spôsobom zlúčiteľným s povahou a funkciami konzulárneho úradu.

Článok 52

Výkon konzulárnych funkcií diplomatickými misiami

1. Ustanovenia tohto dohovoru sa vzťahujú, pokiaľ to súvislosť dovoľuje, takisto na výkon konzulárnych funkcií diplomatickými misiami.
2. Mená členov diplomatickej misie poverených prácou v konzulárnych oddeleniach alebo inak poverených výkonom konzulárnych funkcií misie je potrebné oznamovať ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu alebo orgánu určenému týmto ministerstvom.
3. Pri výkone konzulárnych funkcií sa môže diplomatická misia obracať:
   a) na miestne orgány konzulárneho obvodu;
   b) na ústredné orgány prijímajúceho štátu, pokiaľ to dovoľujú zákony, predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu alebo príslušné medzinárodné zmluvy.
4. Výsady a imunity členov diplomatickej misie uvedených v odseku 2 tohto článku sa budú aj naďalej spravovať pravidlami medzinárodného práva týkajúcimi sa diplomatických stykov.

Článok 53

Ratifikácia

Tento dohovor podlieha ratifikácii. Ratifikačné listiny budú vymenené v Adene.

Článok 54
Platnosť a výpoveď

Tento dohovor nadobudne platnosť tridsiatym dňom po dni výmeny ratifikačných listín. Zostane v platnosti až do uplynutia šiestich mesiacov odo dňa, keď jedna zo zmluvných strán oznámi druhej zmluvnej strane písomnou formou svoj úmysel dohovor vypovedať.

Dané v Prahe 23. marca 1984 vo dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v českom a arabskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za Československú socialistickú republiku:

Bohuslav Chňoupek v. r.

Za Jemenskú ľudovú demokratickú republiku:

Abdal Azíz Ad-Dalí v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.